

Kapka moře

Pozdrav

Milé sestry a milí bratři, přátelé a hosté vítám Vás na těchto bohoslužbách, ve čtvrtou adventní neděli slovy apoštolskými: *Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen*

Zapálení svíček 4 - dítě

Introit (Iz 9, 1)

Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo; nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo.

Píseň: EZ 486 - Marie má dítě, Pane

Modlitba

Pane, přicházíme a těšíme se z Tvého pozvání. Přicházíme a jsme zároveň trochu nejistí, zmatení. Jako bychom se znovu učili žít, jako bychom znovu hledali své místo uprostřed rozpořehovaného světa, který se vymyká naší zkušenosti. Jako bychom se znovu učili ptát se po Tobě. A právě dnes Ti chceme moc poděkovat, že smíme vzít vážně Tvé zaslíbení o světle pro ty, kdo chodí v temnotách. Poděkovat za to, že si smíme připomenout, že jsi přišel za člověkem, že přicházíš za námi a vstupuješ do našich životů. Že se nemusíme bát, že bychom zůstali sami uprostřed změní cest. Pane, prosíme, uč nás být ujištěním o této naději našim blízkým i lidem kolem nás. Amen.

I. Čtení (Lk 1, 46-55)

46 Maria řekla: „Duše má velebí Pána

47 a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli,

48 že se sklonil ke své služebnici v jejím ponížení. Hle, od této chvíle budou mne blahoslavít všechna pokolení,

49 že se mnou učinil veliké věci ten, který je mocný. Svaté jest jeho jméno

50 a milosrdenství jeho od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí.

51 Prokázal sílu svým ramenem, rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně;

52 vladaře svrhl z trůnu a ponížené povýšil,

53 hladové nasýtil dobrými věcmi a bohaté poslal pryč s prázdnou.

54 Ujal se svého služebníka Izraele, pamětliv svého milosrdenství,

55 jež slíbil našim otcům, Abrahamovi a jeho potomkům navěky.“

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Slůvko dětem (lekce 13 – Vjezd do Jeruzaléma)

Víte, co je to provokace? Myslíte, že se dá provokovat i v kostele? Je provokace vždycky špatná, nebo může být i správná a užitečná? (A dalo by se nějak správně a užitečně provokovat v kostele?) Děti si dnes budou povídat o takové provokaci – a ne jedné. A dělal je dokonce sám Ježíš!

Píseň: EZ 297 - Děkujem ti, Pane Bože

Píseň: EZ 477 - Ťdu klanět se ti k jeslím sám, můj Pane

Kázání (Ex 15, 18-21)

18 Hospodin kraluje navěky a navždy.“

19 Když totiž faraónovi koně s jeho vozy a jízdou vešli do moře, Hospodin na ně obrátil mořské vody. Ale Izraelci šli po suchu prostředkem moře.

20 Tu vzala prorokyně Mirjam, sestra Áronova, do ruky bubínky a všechny ženy vyšly za ní s bubínky v tanečním reji.

21 A Mirjam střídavě s muži prozpěvovala: „Zpívejte Hospodinu, neboť se slavně vyvýšil, smetl do moře koně i s jezdcem.“

Bratři a sestry, milí přátelé a hosté.

Naši další adventní ženou je Mirjam, sestra Mojžíše a Árona. Toto nádherné jméno se vykládá různě, a to od „Vzdorovitá“ či „Svéhlavá“ až po „Kapka moře“. Je to obrazy ženy, která je trpělivá a obdarována Hospodinem. Mirjam je známa jako **žena z rákosí**. Žena, která zachránila život dítěti, svému bratru.

Kdysi dávno žil krutý vladař, který se rozhodl, že už nepřežije žádný hebrejský chlapec. Tento plán ale narazil na „měkký odpor“, **občanskou neposlušnost**. Když se lévijské ženě narodí půvabný chlapec, ukrývá ho doma a když už to tak dál nejde, udělá ošatku a chlapce do ní položí a ukryje do rákosí. Děj se vůle Boží, řekne si možná... Opodál v rákosí stojí chlapcova starší sestra. Maminka ji poslala, aby sledovala, co se bude dít. Přichází egyptská princezna se svou družinou, uvidí ošatku, v ní chlapce... Z rákosí odvážně vystoupí hebrejské děvče a osloví princeznu. Najdu ženu, která dítě odkojí, nabídne princezně. Tak se Mojžíš aspoň na čas dostane zpátky do své rodiny.

V tomto příběhu jsme se setkali s Mirjam, která vystoupí ze skrytu, udělá a řekne, co je potřeba, a opět mizí ze scény. Nebo jinak: další **Boží zásah**, který se objevil na faraonově bohorovné cestě a povede k pádu jeho plánů i jeho samotného. Cesta k záchraně Božího lidu je lemována možná malými, ale hrdinskými činy lidí, kteří byli na svém místě a udělali, co bylo správné. Mirjam kdysi bráchovi zachránila život, dokonce ho vlastně ona dostala do královského paláce!

Dnes bych moc rád připomněl sobě i vám, že napříč všem rozdíly je Pán Bůh ochotný i nás přijmout. Že nás i lidi kolem nás provázel a provází svou trpělivou milostí, která člověka neopouští ani uprostřed jeho selhání, ani uprostřed bolesti strachu, ani člověčích starostí. Je to Boží přítomnost, která se s člověkem těší z jeho radosti. Moc rád bych sobě i vám připomněl vánoční dobrou zprávu o podivuhodném Božím jednání s člověkem a pro člověka.

Jednající Bůh – to je naděje víry. Základ našeho života. Bez této naděje by se nám jen těžko žilo, těžko by se nám těšilo z daru života. Těžko by se nám žilo v bezmocném strachu o naše blízké i bezmocném strachu ze zloby a nenávisti v našem okolí i v nás. Ale **naděje víry** nás ujišťuje – smíme se těšit na nový den, který je před námi. A tak se dnes znovu chceme učit rozpoznávat a těšit se z ujištění, že Pán Bůh do lidského života skutečně vstupuje. Možná vstoupí i dnešním příběhem o biblické postavě Miriam.

Je to zvláštní, jak málo o Miriam víme ve srovnání s jejími bratry Mojžíšem a Áronem. Zůstává pro nás neznámou. Jen čtyřikrát se u ní zastavuje tok ústředního příběhu Božího lidu, příběhu o Boží vysvobodivé přítomnosti. Poprvé, když velice důmyslně a odvážně zasahuje Miriam do života svého bratra Mojžíše a vyjednává s egyptskou princeznou Mojžíšovi jako kojnu jeho vlastní matku. Podruhé je to kratičká zmínka o přechodu přes moře, tam si Mirjam popěvuje. Po třetí nešťastná událost, kdy se Miriam s Áronem postaví proti Mojžíšovi kvůli jeho ženě. A nakonec je slovo o Miriamině pohřbu. A přece je pro nás právě dnes Miriam průvodcem velice vhodným.

Nevíme o ní mnoho – lépe řečeno, nevíme o ní téměř nic. Víme, že byla člověkem s **odvahou, emocemi a vírou**. Víme, že patřila k Božímu lidu. Najednou se zdá, že toho vlastně víme dost, že víme to, co potřebujeme vědět, to, co si chceme připomenout.

Vyšla spolu s celým lidem z Egypta. Měla zkušenost, že síly Egypta ničí život a že není jiná možnost než odejít z prostoru této moci. Měla zkušenost, že to jde, že moc, která se zdá všemocná, která si nárokuje vládu nad lidským životem – že tato moc nemá proti Hospodinu šanci. Protože Pán Bůh nezapomíná na člověka a přichází za ním a vyvádí ho z Egypta navzdory všem pokusům negace. To je obrovská životní zkušenost.

„Tu vzala prorokyně Mirjam, sestra Áronová, do ruky bubínek a všechny ženy vyšly za ní s bubínky v tanečním reji. A Mirjam střídavě s muži prozpěvovala: *Zpívejte Hospodinu, neboť se slavně vyvýšil, smetl do moře koně i s jezdciem.*“

Hospodin porazil moc, která se zdála neporazitelná a k tomu si použil člověka. Miriam toto přijala do svého života. I kdyby nám Bible neříkala nic víc, tak toto by stačilo. Ale jakkoliv Bible o Miriam o mnoho víc neříká, táto výjimečná žena nám přináší svědectví i dál. **O lidské slabosti.** O slabosti její i o slabosti naší. Ano, raději bych tu třetí zmínku o Miriam vynechal. Zmínku o narušení vztahu, zmínku o pomluvách, o rozdělování lidí svou vlastní zlobou. Ano, raději bych tu zmínku vynechal – z života Miriam, z života mého, z života našeho.

Ale je tam. A já jsem za to nakonec vlastně rád. Protože tato zmínka o lidské slabosti, o lidském selhání nemohla narušit fakt, že Pán Bůh přišel za svým lidem a vedl ho dál do zaslíbené země. Ani moc egyptská, ani náš vlastní hřích – naše míjení se cíle nedokáže **přemocť Boží milost.** O tom zpívá Miriam, člověk chybující a člověk hluboce věřící: „*Zpívejte Hospodinu, neboť se slavně vyvýšil...*“

O tom máme vědět, o tom mají vědět naše děti, o tom máme svědčit lidem okolo sebe, kteří jsou tak sevřeni strachem, že stačí jen popostrčit a **vytryskne gejzír nenávnstí.** Do toho zpívá i Marie, která stojí na začátku mocného příběhu, o kterém vyznáváme, že nám proměnil životy. Příběhu o tom, že Bůh to s námi nevzdal a poslal nám Toho, který nás vyvede ze všech našich nesvobod, který zboří všechny zdi, které jsme si mezi sebe nastavili a stále stavíme. Který nám ukazuje, co je v životě podstatné, na čem záleží – převrací zaběhané řády tohoto světa, kde ubozí nemají hlas, kde nemají právo a už ani odvalu se ozvat. A tento Boží Pomazaný, Mesiáš, Kristus nejen ukazuje, On nám dává sílu podle toho žít. Obrací se ke konkrétnímu, jednomu člověku a vede jej, má v ruce celé lidské dějiny, kterým dává smysl a budoucnost.

O tom zpívá Miriam, Marie. To si dnes chceme připomínat, na to se chceme těšit, za to chceme děkovat. Děkovat a chválit, abychom tak mohli žít v naději Božího příběhu s člověkem. Tak, aby v něm mohly žít naše děti, aby v něm mohlo žít celé stvoření. Amen.

Modlitba

Pane Bože, prosíme o trpělivost. Když věci nejsou podle našich představ a plánů, když dostaneme jen vedlejší roli, když jsme závislí na pomoci a modlitbách druhých. Pane Bože, často nerozumíme, co přesně chceš nebo proč se věci nedějí jinak, snadněji, zřetelněji. Buď s námi v nejistotách. Amen.

Ticho – 30 sekund

Píseň: EZ 478 - Čas radosti, veselosti, světu nastal nyní

Ohlášky

Přímluvná modlitba

Pane, chceme Ti dnes odevzdat všechny, koho svírá temnota.

- Prosíme, uč nás rozsvěcet Tvé světlo pro ty, kdo jsou nemocní, opuštění, rozbolavělí – pro všechny, kdo si neví rady se situací, ve které se ocitli. Za to Tě, Pane, prosíme.
- Prosíme, uč nás rozsvěcet Tvé světlo pro ty, na které současná situace vytváří extrémní tlak, kdo jsou vyčerpaní, koho ubíjí nejistota, která ne a ne skončit. Za to Tě, Pane, prosíme.
- Prosíme, uč nás rozsvěcet Tvé světlo pro ty, komu se rozsypaly základní jistoty vztahů a doba svátků jim to jen zvýrazňuje. Za to Tě, Pane, prosíme.
- Prosíme, uč nás rozsvěcet Tvé světlo pro ty, kdo jsou odmítáni. Za to Tě, Pane, prosíme.
- Prosíme, uč nás rozsvěcet Tvé světlo pro ty, komu temnota zahalila cestu za Tebou, za Tvoji nabídkou přijetí. Za to Tě, Pane, prosíme.
- Prosíme, uč nás rozsvěcet Tvé světlo sobě navzájem. Abychom viděli jeden druhého, abychom se navzájem vnímali. Za to Tě, Pane, prosíme.

Pane, svěřujeme ti v tichosti své osobní modlitby...

Vyslyš nás, prosíme, skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Píseň: EZ 492 - Vzhůru, bratři milí, v této noční chvíli

Slůvko dětí

Posláni (2 Kor 1, 19-20)

19 Vždyť Boží Syn Ježíš Kristus, kterého jsme u vás zvěstovali my – já a Silvanus a Timoteus – nebyl zároveň ‚ano‘ i ‚ne‘, nýbrž v něm jest jasné ‚Ano‘!

20 Ke všem zaslíbením Božím, kolik jich jen jest, bylo v něm řečeno ‚Ano‘. A proto skrze něho zní i naše ‚Amen‘ k slávě Boží.

Požehnání (Žalm 67, 2-3)

2 Kéž je nám Bůh milostiv a dá nám požehnání, kéž nad námi rozjasní svou tvář!

3 Ať je známa na zemi tvá cesta, mezi všemi pronárody tvoje spása!

Píseň: EZ 203 - Ave Maria, Pán buď s tebou